

samtlige Landets Skatteydere i By og paa Land betalte en Udgift som den her omhandlede. Naar det nu netop er Statens Budget, der foreligger til Revision, og det drejer sig om at skaffe Balance, er det meget nærliggende at gøre opmærksom paa, at her er et Punkt, hvor der trænges til Revision, og at det er rimeligt, at Mejerierne, som har Fordel af Lurmærket og det Eksportmarked, som Lurmærket alene giver Adgang til, betaler den Kontrol, som er nødvendig, for at Lurmærket kan have den Betydning, som det faktisk har. Jeg maa her sige, at for en anden beslægtet Produktions Vedkommende er Forholdet det, at Producenterne betaler det hele. Jeg tænker paa vor Flæskeindustri, hvor der ogsaa er en statsautoriseret og meget vidtgaaende Kontrol med Dyrslægetilsyn paa hvert eneste Slagteri. Der er det Staten, som udnævner Dyrslægerne, det er Staten, som fastsætter Reglerne, hvorefter Dyrslægerne gør Arbejdet, men det er Slagterierne, der betaler det, og ikke Statskassen. Jeg ser derfor ikke, hvorfor vi skal gøre den Forskel mellem Flæske- og Smørproduktionen, at vi i det ene Tilfælde paa lægger den paagældende Produktion at afholde alle Udgifter ved den af Staten iværksatte Kontrol, men i det andet Tilfælde siger, at Staten skal betale den. Jeg maa maaske minde om, at da vi for to Aar siden gennemførte Kontrollen med Kartoffeleksporten — en Kontrol, som selvfølgelig ikke har den økonomiske Betydning som de to Kontrolforanstaltninger, jeg nylig har omtalt, men som dog kan have sin Betydning —, var vi meget omhyggelige med at fastsætte i Loven, at Statskassen ingen Udgift maatte have af denne Kontrol, men de, der ønskede at eksportere Kartoffler, skulde betale en saadan Afgift, at den fuldt ud dækkede de med Kontrollen forbundne Udgifter. Det er da i Overensstemmelse hermed, at der her foreslaas en Ændring, hvorefter Udgifterne til Kontrol med Smør bliver lagt over paa Mejerierne, en Udgift, som heller ikke vil føles som nogen væsentlig Byrde for dem.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen udtalte, at det ikke fremgik klart af Lovforslaget, om det var hele Beløbet, der skulde lægges over paa Mejerierne. Jeg skal dertil svare, at det ikke er saa let at lægge hele Beløbet over paa Mejerierne.

I den Lov, der her søges ændret, er der andre Udgiftsposter end dem, der er tænkt paa i Lovforslaget, det fremgaar jo af Bemærkningerne, at det navnlig er den Udgift paa 124 000 Kr., som Forsøgslaboratoriet har til Smørbedømmelsen, der skal lægges over paa Mejerierne, men der er andre Udgifter til andre Kontrolforanstaltninger, som det ikke er saa let at lægge udelukkende over paa Mejerierne. Derfor har man ment det fornødent, at der i saa Henseende var lidt mere Spillerum, og at det ikke her i Loven udtrykkelig blev fastsat, hvad det var, der skulde lægges over paa Mejerierne. Naar det ærede Medlem ønskede, at Rigsdagen skulde være medbestemmende, har jeg selvfølgelig ikke noget derimod, men jeg tror dog, det vilde være praktisk, om Rigsdagen vilde overlade til Landbrugsministeriet at forhandle med de paagældende Organisationer og træffe Bestemmelse om, paa hvilken Maade Beløbene skulde fordeles og indkræves for Statskassen. Jeg tror som sagt, det vilde være den mest praktiske Fremgangsmaade; men skulde man ønske, at Rigsdagen her skal være medvirkende, ser jeg ikke, at der er noget deri, som vi fra Landbrugsministeriets Side har Grund til at modsætte os.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen, at der kunde være Grund til at kræve lignende Foranstaltninger gennemført overfor andre Erhverv, og henstillede, om der ikke vilde være Grund til at lade Margarinefabrikkerne betale Omkostningerne ved Margarinekontrollen. Jeg skal hertil svare, at vi netop ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag har haft vor Opmærksomhed henvendt paa det nævnte Forhold, og jeg tror ogsaa, at der kan være Grund til, at den ikke helt ubetydelige Udgift, som Statskassen har til Margarinekontrollen, i hvert Fald for en Del refunderes af Margarinefabrikkerne. Dog maa jeg sige, at Forholdet her ikke er ganske det samme, som for Mejeriernes Vedkommende. Lurmærkekontrollen giver Mejerierne en større Salgsmulighed og betyder derfor en Fordel for dem, men Kontrollen med Margarineproduktionen er indført for at beskytte Forbrugernes Interesser. Nægtes kan det imidlertid ikke, at indirekte har Margarinefabrikkerne ganske sikkert selv stor Fordel af denne Kontrol. Hvis den blev taget bort, vilde det sige, at